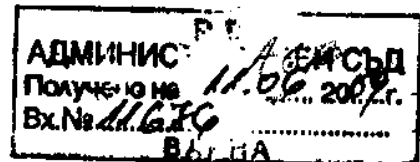

ОБЩИНА ВАРНА
№ 129/11.06.2009 г.
9300 ВАРНА

ОБЩИНА ВАРНА

ДИРЕКЦИЯ "ПРАВНО-НОРМАТИВНО ОБСЛУЖВАНЕ"

ЧРЕЗ ВАРНЕНСКИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ДО ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. СОФИЯ

ЧАСТНА ЖАЛБА

От Кирил Петров Йорданов – Кмет на Община Варна,
гр. Варна, бул. "Осми приморски полк" 43,
чрез процесуалния си представител
Главен юрисконсулт Мартина Евгениева Йорданова

против: определение на АСВ по адм. д. № 914/2009 г.
на XXI-ви състав
на наш № РД-9-94-К/58/14.03.2009 г.

ПОЧИТАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Не сме доволни от определение, постановено на 08.06.2009 г. от Административен съд - Варна по гореописаното дело, с което е отменен като незаконосъобразен отказа на Директора на "ПНО" при Община Варна за разглеждане на заявление с вх. № РД-9-94-К/58/11.03.2009 г. за достъп до обществена информация на Калина Тодорова Павлова.

Считам определението за недопустимо, в евентуалност за неправилно като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и материалния закон и поради необоснованост.

Съображенията ми за това са следните:

Решаваният е приел, че производството пред него е образувано едновременно по реда на чл. 197 и следващите от АПК и във връзка с чл. 40 от ЗДОИ. Съгласно визираните разпоредби, първата се отнася до прилагането на специален ред при разглеждане на жалби срещу отказ на административния орган за произнасяне по същество и произнасяне с определение на съда по тях. От друга страна съгласно чл. 41 от ЗДОИ при разглеждане на жалби срещу постановени, от задължените субекти по ЗДОИ решения, компетентността на съда е следната: „когато съдът установи незаконосъобразност, той отменя изцяло или частично или изменя обжалваното решение, като задължава органа да предостави достъп до исканата обществена информация." От анализа на тези разпоредби се налага категоричния извод, че тези две производства за разглеждане на обжалвани решения са неприложими едновременно, тъй като касаят две напълно различни хипотези. Считам, че в конкретния случай съдът бе длъжен да разгледа производството по специалния закон, а именно ЗДОИ и да се произнесе с решение по жалбата./ Решение № 793 от 30.01.2004 г. на ВАС по адм. д. № 8302/2003 г., V о., докладчик председателят Андрей Икономов/.

Съгласно трайната съдебна практика на ВАС непризнаването по същество на заявление за достъп до обществена информация, представлява мълчалив отказ, което

още веднъж потвърждава тезата ми, че в конкретния случай производството по чл. 197 и сл. От АПК е неприложимо, а постановеното от съда определение е недопустимо.

Не следващо място неправилни и необосновани са изводите на съда по отношение на редовността на депозираното заявление за достъп до обществена информация. В определениято си съдът лаконично е заключил, че последното отговаря на изискванията на чл. 25 от ЗДОИ, тъй като жалбоподателката притежава правото за издаване на искания административен акт, поради което органът е задължен да се произнесе по същество на производство. В действителност депозираното заявление не отговаря на чл. 25 от ЗДОИ, тъй като с него не е изискана информация, а копия от документи.

По смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с общественния живот в Р България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с общественния живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Така обаче, както е формулирано искането в заявлението на молителката да получи "копии на документи", а не информация, не е валидно искане за достъп до обществена информация. Всяко искане за достъп по ЗДОИ следва да съдържа описание на исканата обществена информация, предвид разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. По реда на закона може да се иска достъп до информация в очертанния по-горе смисъл, но не и само достъп документи като материализиран носител на информацията, какъвто именно е конкретния случай. Документите са материални носители на информация, но ако същата не се претендира като описание на сведение или знание за някого или нещо, а само като искане за предоставяне на документ, то такава информация не се дължи. Само ако молителят посочи вида на исканата информация като я опише в смисъла, даден ѝ от законодателя възниква задължение за предоставянето ѝ. За административния орган не съществува по закон задължение за предоставянето на информация такава, каквато е формулирана в отправеното до него в конкретния случай заявление. В този смисъл е Решение № 3599 от 27.03.2008 г. на ВАС по адм. д. № 9240/2007 г., III о., докладчик съдията Йовка Дражева.

Уважаеми върховни съдии,

Моля с оглед гореизложеното да обезсилите като недопустимо определение, постановено на 08.06.2009 г. от Административен съд - Варна, XXI-ви състав, в евентуалност да го отмените като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на съдопроизводствените правила и приложимия материален закон с всички законови последиствия от това.

Моля, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК да ми бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Препис от касационна частна жалба.

С УВАЖЕНИЕ:
/г. юр. Марияна Йорданова/

